

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam
nr. 51 - Zondag 14 maart 2021

Wees verheugd!

De komende zondag is het de vierde zondag van de vastentijd ofwel veertigdagentijd. Eigenlijk hebben alle zondagen een naam gekregen aan de hand van het Gregoriaanse openingsvers maar de naam van de vierde zondag is het meest bekend, namelijk Laetare. Dit betekent zo iets als ‘wees verheugd’ of ‘verblijd u’. Halverwege onze tocht op weg naar Pasen wordt we opgeroepen tot vreugde. De restricties die wij onszelf opleggen omwille van deze voorbereidingstijd wordt dit weekend even verlicht. De stemmige liturgische kleur paars kan dit weekend ingeruild worden voor het zachtere roze. Maar nog is de weg niet volbracht. De thematieken in de Schriftlezingen van deze zondag leiden, zoals verwacht, weer tot een nadrukkelijke keuze. De keuze is aan ons. Maar wat zal onze keuze zijn? Kiezen voor de Heer en zijn Koninkrijk, zijn licht en leven, of kiezen wij voor de wereld en gaan we op in het wereldse?

Gods Woord op Zondag Laetare

Uit het heilig evangelie volgens Johannes (3, 14-21) In die tijd sprak Jezus tot Nicodémus: „De mensenzoon moet omhoog worden geheven zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de woestijn, opdat eenieder die gelooft in Hem eeuwig leven zal hebben. Zozeer immers heeft God de wereld lief gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat al wie in Hem gelooft niet verloren zal gaan maar eeuwig leven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered. Wie in Hem gelooft wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon Gods. Hierin bestaat het oordeel: het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht, omdat hun daden slecht waren. Ieder die slecht handelt heeft afschuw van het licht en gaat niet naar het licht toe uit vrees dat zijn werken openbaar gemaakt worden. Maar wie de waarheid doet gaat naar het licht, opdat van zijn daden moge blijken dat zij in God zijn gedaan.”

Ter overweging

Op onze pelgrimstocht naar Jeruzalem zijn we inmiddels halverwege. Het is een lange tocht, soms met grote passen vooruit, soms met moeite het ene been voor het andere. Langs onze tocht met de Heer hebben we al verschillende ontmoetingen mogen beleven, indrukwekkende ontmoetingen zoals met Mozes en Elia (2de zondag) en teleurstellende ontmoetingen, zoals met de handelaren en geldwisselaars in de tempel (3de zondag). Hoe deze ontmoetingen ook zijn, ze helpen ons om te herontdekken wie wij: kinderen van God, kinderen van het Licht. Deze vastenzondagen helpen ons om ons eigen leven tegen het licht te houden. Leef ik zoals van mij, christen, verwacht mag worden?

Door de dag heen maken wij vele keuzes, goede en verkeerde, met verschillende afloop. Hierop zullen we afgerekend worden als de Heer wederkomt. Dit hoeft ons niet direct te verontrusten: In Christus zijn wij gedoopt en door ons Doopsel leven wij reeds met God, in Christus. Een belangrijke consequentie daarvan is dat ons leven niet meer onszelf toebehoort. Wij zijn van Christus en Christus is van God. Is dit een lange-afstands-relatie? Neen, in tegendeel: Wij leven met God van hart tot Hart: Ons wel en wee gaat Hem aan het Hart, zijn liefde is voor ons.

Sinds ons Doopsel is ons leven ook een samenleven met elkaar als broeders en zusters. We zijn betrokken op elkaar als leden van één gezin, één familie, ook van hart tot hart. Daarom hechten we zoveel waarde aan het samenkomen en op betrokkenheid. Bij al onze keuzes kijken we vaak naar de mensen rondom: Wat doen zij? We stellen onszelf dan vaak gerust met: ‘oh, hij doet het ook niet’, ‘zij doet het ook’. Wat is ons morele kader? De kennis van God, van Christus, van de Heilige Schrift en Traditie? Kennis van het goede, ware en juiste? De wetenschap, zo menselijk en beperkt als die is? Misschien zelfs de zonde van een ander, als een legitimatie van eigen zonden? Is het ego ons morele kader? *Ik wil... , ik vind... , ik zal... , ik moet....* . Neen toch? De consequentie van ons Doopsel en ons Katholieke geloof is dat Christus ons kompas is. Wij moeten ons door Hem laten roepen,

laten genezen, laten toespreken, laten zenden, net als Nicodémus in het Evangelie van deze zondag. Wij moeten met de Heer spreken, over Hem spreken, van Hem uitgaan.

Bekering is een belangrijk thema in de Vastentijd. De verantwoording van ons geloof moeten we maken tot een getuigenis van ons geloof. In het licht van Christus komen onze daden tot helderheid, komt onze ware identiteit tot helderheid, komt onze relatie met God tot helderheid, komt ons toekomstig heil tot helderheid. Dit geldt ook voor God: In het licht van Christus komt zijn liefde en barmhartigheid aan de orde, evenals zijn vergeving, heil en genade. Wie zich afsloot van Gods hemelse vreugde, krijgt de vreugde wederom aangeboden. Maar dan moeten we wel opnieuw geboren worden, het gaat niet allemaal vanzelf. God opent zijn poorten, maar wij moeten wel de stap door de poort zetten.

De vreugde van deze vierde zondag in de vastentijd mag daarvoor onze aanmoediging zijn. De vreugde van onze geloof is de vreugde van de Heer, die Hij deelt met wie zich tot Hem bekeren. Tegelijk weten we dat wij onze vreugde soms zoeken op plaatsen die geen vreugde of blijvende vreugde brengt. De vreugde die wij in ons geloof ervaren is onze kracht om te bekeren en Gods wegen opnieuw te gaan. Deze vreugde is ook onze hoop omdat de Heilige Schrift ons nog grotere vreugde toezegt. De vreugde die wij vieren met God en mensen heet 'ontmoeting'. De vreugde die wij ervaren in boete en verzoening heet 'goddelijke barmhartigheid'. De vreugde die wij ondervinden in heiligheid heet 'één met Christus'. We zijn halverwege onze pelgrimstocht, we zijn nog niet in Jeruzalem. Met andere woorden: Er is nog tijd voor vernieuwing, om de vreugde opnieuw op het spoor te komen.

Gregoriaanse introïtus van zondag Laetare
Laetare Jerusalem: et conventum facite omnes qui diligitis eam: gaudete cum Laetitia.....

Laat allen die Jeruzalem liefhebben zich met haar verheugen en juichen om haar, laat allen die om haar treuren nu samen met haar jubelen. (Jesaja 66, 10-11)

Psalm 122 - Een bedevaartslied. Van David.
Hoe verblijd was ik toen zij mij zeiden: 'wij gaan op naar het huis van de Heer.'
Zo staan dan nu onze voeten in uw poorten, Jeruzalem,

Jeruzalem, gij, gebouwd als een stad tot hechte eenheid gevoegd.
Het is daarheen dat opgaan de stammen,

de stammen van Hem, van de Heer: voorschrift voor Israël dit, dat zij loven de naam van de Heer.
Daar zijn ook de zetels gezet ten gerichte, de zetels van Davids huis.

Vrede, vraagt vrede over Jeruzalem, rust voor wie u beminnen; er zij vrede binnen uw muur, en in uw burchten zij rust.

Om mijn broeders en om wie mij na zijn laat mij spreken: 'vrede over u!'
Om het huis van de Heer onze God vraag ik dat gij gezegend moogt zijn.

Vastentijd: Keuze voor God én de naaste

De vastentijd is een periode waarin we niet alleen naar onszelf en ons eigen leven kijken maar ook van solidariteit met anderen. Het idee is te geven wat je bespaart of kunt missen. Van harte willen we daarom ook de Vastenactie onder uw aandacht brengen.

Ook het werk van de PCI in onze parochie is van belang in deze tijd, waarin een economische crisis sluimert onder de Corona-pandemie. Via de bankrekeningnummers in het parochieblad ben u van harte uitgenodigd om een vasten-gift over te maken.

Mededelingen

Biechtgelegenheid

Pastor Hoogma en pastor De Zwart bieden biechtgelegenheid aan na de zondagse 11 uur Missen en na de doordeweekse vieringen. Ook telefonisch kan er een afspraak gemaakt worden.

Viering in onze kerken

De vieringen in onze parochie gaan gewoon door. Uiteraard met in achtneming van de protocollen, maatregelen en voorzichtigheid. Voor de vieringen is het nodig om aan te melden. Voor de vieringen in de Goede Week en met Pasen kunt u zich nu alvast aanmelden via de bekende contactpersonen!

Mondkapje in de kerk?

Het is een dringend advies van onze bisschoppen dat u een mondkapje draagt in de kerk en tijdens de viering. Zeker bij binnenkomst, het verlaten of op andere momenten dat u door de kerk rondloopt.

Livestream

De vieringen vanuit St. Nicolaasga zijn te volgen via de livestream op www.dechristoffel.nl

Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie: www.dechristoffel.nl. Ronddelen wordt even zo goed op prijs gesteld.

Het pastoresteam.

Voor de kinderen

Deze zondag horen we in het Evangelie een verhaal over het gesprek van Jezus en Nicodémus. Nicodémus was een belangrijk man. Zo belangrijk zelfs dat hij eigenlijk niet samen met Jezus gezien mocht worden. Daarom vindt het gesprek tussen Jezus en Nicodémus plaats in het duister van de late avond. Op de tekening hieronder zie je dan ook sterren en een maan in plaats van de zon. Nicodémus heeft wel een paar vragen over het geloof, die hij graag aan Jezus wil stellen. Het gaat onder anderen over het Doopsel, waardoor wij opnieuw geboren worden in het leven met God. Jezus zegt tegen Nicodémus: “Ook al is het in het duisternis, als je de waarheid zegt en doet dan ben je altijd in het licht, in het licht van God.”

